

VICTORIA COLESNIC

cl. a XI-a, LT „Mircea Eliade”, mun. Chișinău

COCO

CHANEL:

Timp nu există decât pentru muncă și iubire

E

instein, Galileo, Shakespeare, Pasteur... și Gabrielle „Coco” Chanel.

Precum în domeniul științific sau literar există genii care și-au afirmat competențele, moda la fel are dreptul la un comandant, un spirit protector a tot ce este în vogă. Cu toate acestea, Coco Chanel reprezintă mai mult decât un geniu vestimentar și un etalon al eleganței, Gabrielle este simbolul femeii desăvârșite. Pelicula cinematografică „Coco avant Chanel” a fost prezentată în cadrul Festivalului Filmului Francez, desfășurat, în martie a.c., la Chișinău. Filmul expune evoluția lui Coco, anii secolului al XX-lea până în epoca de strălucire a renumitei creatoare de modă.

Filmul este construit pe câteva momente-cheie, mesaje revelatoare ce se referă mai degrabă la existența umană decât la tinerețea și debutul lui Coco. Viața merită trăită pentru două stări: cele de răspântie și cele de reverie.

Unul dintre punctele culminante ale filmului surprinde o covârșitoare simbioză între aceste două momente: o regăsim pe Gabrielle Coco așezată pe marginea patului, cu bagajele pregătite, cu intenția de a părăsi mica localitate în care cânta la cabaret și repara fuste în etaje. Aspirația de a ajunge la Paris o face să meargă la Étienne, un aristocrat pe care îl cunoscuse întâmplător într-o seară și care acceptă să o găzduiască. Încăpățănarea lui Coco de a se îmbrăca după bunul său plac, dorința de a se angaja și specificul gândirii sale ieșite din tipare îl face pe Étienne, în final, să se îndrăgostească de ea.

Pelicula îndeamnă la individualitate, promovează libertatea expresiei artistice și demaschează poziția

socială a femeii din secolul al XX-lea. Rochiile pretențioase ale aristocratelor și ținutele simple, delicate ale protagonistei se află într-un contrast izbitor. Coco nu se sfiște să facă comentarii asupra podoabelor lipsite de gust și fără valoare ale primelor doamne, asemănându-le cu niște draperii. Gabrielle este printre primele femei care se încumetă să poarte pantaloni, astfel începând o adevărată revoluție pentru o vestimentație comodă și rafinată.

Țigara celebrei Coco este prezentă în majoritatea scenelor, inclusiv pe afișul de prezentare – fapt ce a stârnit nemulțumire. Imaginea publicitară a filmului biografic o prezintă pe Gabrielle îmbrăcată într-o pijama de satin alb, fumând într-o postură naturală. Deși e încă un mijloc de ilustrare a modernității, mediatiizarea acestui viciu poate duce la sporirea numărului de fumători, în special printre tinerele pasionate de modă. Țigara, chiar între degetele faimoasei Coco Chanel, nu trebuie să devină un accesoriu în vogă.

Moda, din punctul meu de vedere, reprezintă un fenomen colectiv, nestatornic. Tendințele vestimentare, culinare sau comportamentale domină temporar mediul, după care se schimbă, dar nu slăbesc din autoritate. Și revin în plină forță. Iată de ce întâlnim piese de îmbrăcăminte cu șliț ca în anii '60 sau pantofi care, pe bune, seamănă cu ai bunicii (cu excepția fundei de mătase). Moda are dezavantajul de a-i copleși pe cei care o urmează și a le știrbi din unicitate. Coco Chanel a realizat acest lucru și a concluzionat că stilul, nu moda, e cel care învinge timpul și păstrează „eul” personal.

Dacă pe un taler al balanței este situată moda, pe celălalt se găsește, desigur, dragostea impasibilă la trecerea timpului. La începutul filmului, Coco Chanel condamnă femeile îndrăgostite și, pe bună dreptate, recunoaște cât de dăruitoare și lipsite de rezistență devin ele sub influența iubirii. Totuși, ajunge să se îndrăgostească orbește de Arthur, un aristocrat englez. Acesta remarcă talentul și potențialul de muncă al lui Coco și o îndeamnă să-și urmeze visurile. Încrederea pe care i-o oferă omul iubit este tot de ce mai are nevoie Gabrielle. În numele iubirii, ea confecționează rochia mică și neagră pe care o îmbracă la balul cu Arthur și care, peste ani, devine simbolul absolut al rafinamentului. Povestea de dragoste pe care o trăiesc cei doi, adevărată, ridicolă, nesătulă reprezintă o tragedie ce-și merită durerea.

„Coco avant Chanel?” Naturalețe și eleganță ireproșabilă, patimă și suferință, încăpățănare și ură, o iubire ce consumă și se lasă consumată precum o tabletă de ciocolată amăruie.